

Витяг із робочої програми навчальної дисципліни „Стратиграфія“

1. Змістовий модуль I.

Розділ 1. Теоретично-методологічні і нормативно-правові засади стратиграфії і її понятійно-термінологічний апарат

Тема 1. Теоретично-методологічні основи стратиграфії. Розділи стратиграфії: фундаментальна, методологічна, прикладна й культурно-освітня стратиграфія. Визначення стратиграфії, об'єкт та предмет її досліджень. Мета та головні завдання дисципліни, рівні стратиграфічних досліджень. Головні етапи становлення стратиграфії. Структура стратиграфії. Принципи стратиграфії. Характеристика стратиграфічного підрозділу. Загальні принципи виділення і кореляції стратонів.

Тема 2. Нормативно-правова основа стратиграфії. Класифікація і номенклатура стратиграфічних підрозділів. Категорії стратиграфічних підрозділів. Місцеві стратиграфічні підрозділи. Регіональні стратиграфічні підрозділи. Загальні стратиграфічні підрозділи. Стратиграфічні шкали і схеми. Стратиграфічний кодекс України.

Тема 3. Міжнародна Стратиграфічна Шкала. Критерії і принципи побудови. Точки GSSA і GSSP (концепція “золотих цвяхів”). Кореляційні маркери їх природа та глобальне значення. Біостратиграфічні стандарти. Сучасний стан МСШ і її значення для побудови Загальної стратиграфічної шкали України.

Тема 4. Стратиграфічна основа. Етапи підготовки стратиграфічної основи. Опорні і типові стратиграфічні розрізи.

Змістовний модуль – 2.

Розділ 2. Прикладна стратиграфія. Методи розчленування і кореляції відкладів.

Тема 5. Літологічний метод. Петрографічний склад. Шаруватість. Забарвлення. Конкреції. Перерви в осадонагромадженні. Циклічність. Комплекс критеріїв для виділення місцевих стратиграфічних підрозділів.

Тема 6. Біостратиграфічний метод. Стратиграфічні підрозділи, виділені з використанням біостратиграфічного методу. Розчленування відкладів біостратиграфічним методом. Біостратиграфічне значення різних груп фауни і флори. Деякі поради як шукати і збирати органічні рештки.

Тема 7. Палеоекологічний метод. Предмет дослідження палеоекології. Головні завдання методу. Методика палеоекологічних досліджень. Результати досліджень.

Тема 8. Радіологічні методи. Радіологічні методи досліджень (калій-аргоновий, рубідій-стронцієвий, свинцевий, радіовуглецевий). Геохронологічна (геохронометрична) шкала. Абсолютне літочислення.

Тема 9. Палеомагнітний метод (або магніостратиграфія). Об'єкти дослідження магніостратиграфії. Напрями магніостратиграфії. Магніостратиграфічні підрозділи. Магніостратиграфічні шкали.

Тема 10. Геохімічний метод. Методика опробування. Аналітичне визначення вмісту елементів в пробах. Геохімічне опробування та інтерпретації первинної геохімічної інформації.

Тема 11. Геофізичні методи. Об'єкт досліджень геофізики, головні завдання.

Тема 12. Циклостратиграфічний метод. Об'єкт досліджень циклостратиграфії, головні завдання, підрозділи, оформлення результатів досліджень.

Тема 13. Подієва стратиграфія. Об'єкт досліджень подієвої стратиграфії, головні завдання. Різновиди подієвих відкладів. Тафономічні ознаки подій.

Тема 14. Кліматостратиграфія. Індикатори клімату. Головні методи палеокліматичних реконструкцій.

Тема 15. Секвенс-стратиграфія. Ключові аспекти секвенс-стратиграфії. Принципи секвенс-стратиграфії. Екстатичні коливання. Виділення трактів.

Тема 16. Особливості стратиграфічних досліджень теригенних і карбонатних відкладів. Методики досліджень теригенних і карбонатних відкладів. Виявлення органогенні тіла.

Тема 17. Класифікація геологічних границь – хроностратиграфічні, стратиграфічні і фізичні. Принципи негідностей. Ознаки і критерії діагностики негідностей. Типи негідностей.

Тема 18. Стратиграфічні дослідження в: а) складчастих областях; б) платформних областях; в) складнодислокованих комплексах. Помилки при визначенні стратиграфічних співвідношень. Особливості методики стратиграфічних досліджень. Комплексне вивчення стратиграфії донних осадів внутрішніх акваторій і шельфу відкритих морів.

2. Методи контролю

Поточний контроль включає виконання і захист лабораторних робіт (загальна кількість робіт – 9; максимальна кількість балів за одну лабораторну роботу – 4), проведення тестування (загальна кількість – 2, відповідно до кількості змістовних модулів; загальна кількість балів – 14; максимальна кількість за одне тестування – 7).

Іспит (максимальна кількість – 50 балів), що визначає знання основних фактів і теоретичних положень курсу, студент складає під час екзаменаційної сесії в письмовій формі. Екзаменаційний білет складається з трьох завдань, які вимагають розгорнутої теоретичної відповіді (20 балів x 2=40 балів і 10 балів x 1=10 балів).

Приклад розподілу балів, які отримують студенти.

Лабораторні роботи, поточне тестування і самостійна робота		Підсумковий тест (екзамен)	Сума
Змістовий модуль 1	Змістовий модуль 2	50	100
25	25		

3. Підсумкова оцінка

Підсумкова (семестрова) оцінка, яка записується в залікову книжку студента і екзаменаційну відомість, визначається за рейтинговою системою. Підсумковий рейтинговий показник формується за 100-бальною шкалою, в якій 50 балів – це максимально можливий показник роботи студента протягом семестру і 50 балів – показник за результатами складання іспиту.

Шкала перерахування підсумкових оцінок (за результатами роботи під час семестру і складання іспиту)

<i>Оцінка за 100-бальною рейтинговою шкалою</i>	<i>Оцінка за шкалою ECTS</i>	<i>Оцінка за 5-бальною національною шкалою</i>	
90 – 100	A	<i>Відмінно</i>	5
81 – 89	B	<i>Дуже добре</i>	4
71 – 80	C	<i>Добре</i>	
61 – 70	D	<i>Задовільно</i>	3
51 – 60	E	<i>Достатньо</i>	3